

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.V. 21.318/2017/6.

A tanács tagjai: dr. Molnár Ambrus a tanács elnöke, dr. Magosi Szilvia előadó bíró, dr. Madarász Anna bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője: dr. Rost Sándor ügyvéd

Az I. rendű alperes: I.rendű alperes neve

A II. rendű alperes: II.rendű alperes neve

Az alperesek képviselője: Nagy-Kozák és Pátzay Ügyvédi Iroda.; ügyintéző: dr. Nagy Gábor (ügyvéd)

A per tárgya: kölcsön visszafizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: I. és II. rendű alperesek

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 4.Pf.21.342/2016/3.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Budapest Környéki Törvényszék 27.P.20.315/2014/44.

Rendelkező rész

- A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

- Kötelezi az alpereseket, hogy fizessenek meg egyetemlegesen az államnak, felhívásra 3.500.000 (hárommillió-ötszázezer) forint feljegyzett felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az alperesek 2009. május 22-én tartozáselismerő nyilatkozatot tettek arról, hogy N.T.-vel szemben a hármuk közti szóbeli kölcsönszerződések alapján 1.244.160 svájci franknak megfelelő összegű tartozásuk áll fenn, melynek visszafizetésére 2009. szeptember 30-ig négy havi részletben kötelesek. A tartozást az alperesek nem fizették vissza.
- [2] N.T. a 2012. december 14-én kötött szerződéssel az alperesekkel szembeni követelését a felperesre engedményezte.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [3] A felperes keresetében az 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 523. § (1) bekezdése alapján 1.244.160 svájci frank és kamatai megfizetésére kérte egyetemlegesen kötelezni az alpereseket. Előadta, hogy az alperesek nem fizették vissza a N.T. által nyújtott kölcsönt, 2009. május 22-én tartozáselismerő nyilatkozatot tettek, a kölcsönadó pedig rá engedményezte a követelését.
- [4] Az alperesek a kereset elutasítását kérték. Állították, hogy N.T. nem adott részükre kölcsönt, a tartozáselismerő nyilatkozatot szívességből - az I. rendű alperes és N.T.közötti üzleti és baráti kapcsolat miatt - írták alá, ezért az engedményezési szerződés is valótlan, színlelt megállapodás.

Az első- és másodfokú ítélet

- [5] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alpereseket, hogy 15 nap alatt fizessenek meg egyetemlegesen a felperesnek 1.244.160 svájci frank tőkét, valamint annak 2009. október 1. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát 2013. június 30. napjáig, 2013. július 1. napjától az adott pénznemre a kibocsátó jegybank által meghatározott alapkamattal, ennek hiányában a pénzpiaci kamattal megegyező mértékű kamatát, valamint 2.000.000 forint perköltséget, továbbá fizessenek meg a Magyar Országos Közjegyzői Kamara részére a 11022/Ü/30183/2014. számú fizetési meghagyásos eljárás kapcsán feljegyzett 300.000 forint eljárási díjat, az államnak pedig felhívásra 1.200.000 forint eljárási illetéket.
 - [6] Az elsőfokú ítélet indokolásában a felperes és az I. rendű alperes személyes előadása, a meghallgatott tanúk vallomása, valamint a becsatolt okiratok alapján tényként állapította meg, hogy a perben nem álló N.T. 2007. és 2008. évben szóbeli kölcsönszerződés alapján több alkalommal kölcsönt nyújtott az I. rendű alperesnek, aki kezdetben a kölcsönöket visszafizette, majd fizetési kötelezettségét nem teljesítette. N.T. a forintban megkapott jövedelmét svájci frankra váltotta, a pénzt pedig ingatlanában széfben tartotta és az I. rendű alperesnek hol forintot, hol svájci frankot adott kölcsön. Miután a kölcsönt az I. rendű alperes nem fizette vissza, felajánlotta, hogy házastársával, a II. rendű alperessel együtt tartozáselismerő nyilatkozatot ír alá. A 2009. május 22-én kelt tartozáselismerő nyilatkozatban az I. és II. rendű alperesek 1.244.160 svájci franknak megfelelő forint összegű tartozást ismertek el és azt részletekben 2009. szeptember 30-ig vállalták megfizetni, de fizetést nem teljesítettek. N.T. a követelését a 2012. december 14-én kelt engedményezési szerződéssel a felperesre engedményezte. A szerződés 5. pontjában a felek kikötötték, hogy az engedményezési ellenérték összegét és megfizetésének módját külön szerződéskiegészítés keretén belül rögzítik azzal, hogy az erre vonatkozó megállapodásuk üzleti titkukat képezi. Az engedményezési szerződés 2013. augusztus 1-jén megküldésre került az alperesek részére.
 - [7] Az elsőfokú bíróság rámutatott arra, hogy mivel az alperesek a teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt tartozáselismerő nyilatkozat valóságát nem vonták kétségbe, az okirattal szemben a Ptk. 242. § (1) bekezdése szerint őket terhelte annak bizonyítása, hogy a szerződés érvénytelen, a nyilatkozatuk szerint színlelt, és tartozásuk nem áll fenn, mivel kölcsönt nem kértek és nem kaptak. A Pp. 164. § (1) bekezdésében foglalt bizonyítási terhük ellenére az alperesek a szerződés színlelt voltát nem bizonyították.
- N.T. tanúként úgy nyilatkozott, hogy 2007. végén, 2008. évben több alkalommal nyújtotta a tartozáselismerő nyilatkozatban foglalt kölcsönt az I. rendű alperesnek. A tanú csatolta a jövedelemigazolását, melyből megállapíthatóan 2000. évtől kezdődően rendelkezett olyan mértékű jövedelemmel, amely a tartozáselismerő nyilatkozatban foglalt összegű kölcsön nyújtását lehetővé tette. Az I. rendű alperes nem adott magyarázatot arra, hogy ha baráti szívességből írta alá a nyilatkozatot N.T.-nek, miért volt szükséges a II. rendű alperes részéről is tartozáselismerő nyilatkozatra. E.D.tanúvallomása szerint N.T. a perbeli időszakban olyan anyagi helyzetben volt, amely lehetővé tette a kölcsön nyújtását. A tanú olyan nyilatkozatot is tett, miszerint N.T.

panaszkodott, hogy nem kapta vissza a pénzét. Az alperesek indítványára tanúként kihallgatott P.ZS.(korábban az I. rendű alperes alkalmazottja, évek óta közeli barátja) vallomása szerint az I. rendű alperes tőle kért tanácsot, hogy aláírja-e a nyilatkozatot szívességből. A tanú előadta továbbá, hogy az I. rendű alperes anyagi helyzete nem tette szükségessé kölcsön felvételét, hiszen a vállalkozása jól jövedelmezett.

- [9] A peradatok alapján megállapítható volt, hogy az I. rendű alperes részére kölcsönt nyújtó N.T. rendelkezhetett a kölcsönadott összeggel. Nem volt jelentősége annak, hogy miért kellett a forintban megszerzett jövedelmét svájci frankra váltania, hiszen nyilatkozata szerint a kölcsönt forintban és svájci frankban is nyújtotta. Amennyiben az alperesek színlelték a szerződés aláírását, a színlelés N.T. részéről nem volt megállapítható, így a tartozáselismerő nyilatkozat megítélése érvényessége szempontjából közömbös. A kölcsön nyújtását valószínűsíti, hogy a tartozáselismerő nyilatkozatot a II. rendű alperes is aláírta, bár N.T. az I. rendű alperes szerint tőle kért szívességet.
- [10] Az engedményezés érvényességét a Ptk. 328. §-a nem köti írásbeli alakhoz, ezért az engedményezési szerződés akár szóbeli megállapodással is létrejöhet. Az a körülmény, hogy a felperes és az engedményező nem adták meg az üzleti titoktartás alóli felmentést, önmagában nem teszi valótlanná és életszerűtlenné a tartozáselismerő nyilatkozatot. Az engedményezési ellenérték összege és megfizetésének módja az alperesek érdekkörén kívül esik, megismerésük esetén sem válna a kötelezettségük terhesebbé, illetve nem rendelkeznének több joggal sem. Nem vitás, hogy a kölcsönszerződésen szereplő aláírások az alperesektől származnak és a tartozáselismerő nyilatkozat aláírása során annak tartalmával tisztában voltak. A szerződés színleltisége és ennek semmisségi jogkövetkezménye csak abban az esetben állapítható meg, ha mindkét fél akarata a jogviszonyukban egy másik szerződés rendelkezéseinek érvényesülésére vonatkozott. A kötelezett az engedményezési szerződés esetleges érvénytelenségére vagy hatálytalanságára nem hivatkozhat, mivel az engedményezési szerződés absztrakt jogviszony.
- [11] A becsatolt okiratokkal szemben az alperesek előadása és P.ZS.tanúvallomása nem volt alkalmas a tartozáselismerő nyilatkozat színleltiségének megállapítására, az okiratban foglaltak megdöntésére. Az alperesek ezért a Ptk. 523. § (1) bekezdése szerint a kölcsönszerződés alapján kötelesek a kölcsönösszeg megfizetésére, míg egyetemleges marasztalásuk a Ptk. 334. § (2) bekezdésén, kamatfizetési kötelezettségük pedig a Ptk. 301. § (1) bekezdésén alapul.
- [12] Az alperesek fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta és kötelezte az alpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg az államnak felhívásra 2.500.000 forint fellebbezési eljárási illetéket.
- [13] Indokolása szerint az elsőfokú ítéletet a Pp. 254. § (3) bekezdésére utalással, helyes indokaira tekintettel hagyta helyben, mivel az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a releváns tényállást helyesen állapította meg és helytálló az abból levont jogkövetkeztetése is.
- [14] N.T.tanúvallomásán és a tartozáselismerő nyilatkozatban foglaltakon kívül nem állt rendelkezésre további bizonyíték a tekintetben, hogy N.T. a kölcsönösszeget ténylegesen kölcsönadta az alpereseknek, különös tekintettel arra, hogy N.T. az I. rendű alperessel megkötött szóbeli kölcsönszerződésre hivatkozott. Maga a tartozáselismerő nyilatkozat rögzíti, hogy a szerződő felek között szóbeli kölcsönszerződés jött létre, továbbá e nyilatkozatban az alperesek elismerték a kölcsönösszeg átvételének tényét. N.T. a bíróság rendelkezésére bocsátotta a korábbi évekre vonatkozó jövedelemigazolásait, amelyek alapján nem vonható kétségbe, hogy rendelkezett a kölcsönadott pénzzel. Nem kellett külön vizsgálni, hogy a jövedelmével szemben milyen kiadásai voltak, mi indokolta, hogy a pénzét svájci frankra váltotta és azt nem helyezte el valamelyik pénzintézetben.
- [15] A Pp. 196. § (1) bekezdés b) pontjában, a Ptk. 242. § (1) bekezdésében foglaltakra tekintettel a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján is az alpereseket terhelte annak bizonyítása, hogy az I. rendű alperes N.T.-vel kölcsönszerződést nem kötött, illetve ezen kölcsönszerződés alapján nem tartozik. Az

alperesi állítás bizonyítására P.ZS. tanúvallomása nem volt elégséges. A II. rendű alperes pedig nem volt elzárva attól, hogy az I. rendű alperes tartozásának megfizetésére kötelezettséget vállaljon, noha a kölcsönszerződésnek nem volt alanya [Ptk. 286. § (1) bekezdés].

- [16] Az EBH2003. 868. számú határozatban, valamint a Legfelsőbb Bíróság Pfv.I.21.469/2003/4. számú és a Kúria Pfv.V.21.083/2014/13. számú határozataiban foglaltakra figyelemmel az engedményezési szerződéssel kapcsolatban az elsőfokú bíróság helytálló következtetésre jutott. A perben nem volt jelentősége annak, hogy az engedményező és az engedményes milyen indokból, milyen feltételek mellett állapodott meg. Nem volt jelentősége annak sem, hogy ellenérték fejében, vagy anélkül szerződtek-e, ezért szükségtelen volt az engedményezési szerződés 5. pontjában rögzített megállapodás csatolása, tartalmának feltárása, vizsgálata.
- [17] Az engedményezési szerződés tartalmazza az engedményezett követelés összegét, jogcímét és megnevezi az adósokat is. Nem nyert bizonyítást, hogy a felek között nem jött létre szóbeli kölcsönszerződés, illetve az alperesek nem tartoztak a nyilatkozatban rögzített összeggel N.T.-nek. A másodfokú bíróság mindezek kiemelésével nem látott olyan különös körülményt, amely indokoltá tette volna a perbeli esetben az engedményezési szerződés érvényességének vizsgálatát.

A felülvizsgálati kérelem

- [18] Az alperesek felülvizsgálati kérelmükben a jogerős ítélet elsőfokú ítéletre is kiterjedő hatályon kívül helyezését és az elsőfokú, valamint a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérték. Álláspontjuk szerint a jogerős ítélet sérti a Pp. 206. §-ában foglaltakat. A másodfokú bíróságnak a Pp. 252. § (2) bekezdése alapján hatályon kívül kellett volna helyeznie az elsőfokú ítéletet, mert az elsőfokú bíróság részben elmulasztotta indokolási kötelezettségét. Eleget tettek a bizonyítási kötelezettségüknek, a felperes azonban a titoktartásra való indokolatlan hivatkozással ellehetetlenítette a bizonyítási eljárás lefolytatását. Az eljáró bíróságok nem indokolták meg, miért nem fogadták el P.Zs.tanúvallomását.
- [19] Nem életszerű, hogy N.T. 1.244.160 svájci frank kölcsönt nyújtott átvételi bizonylat és írásbeli szerződés nélkül. Figyelemmel kellett volna lenni arra is, hogy logikátlan a forintban megkapott jövedelem svájci frankra váltása, ez ugyanis jelentős többletköltséggel jár az árfolyamkülönbség okán. Értelmezhetetlen, hogy N.T. miért otthon és miért nem a bankban tartotta a pénzt, esetleg lekötve és ezzel kamathozamot realizálva. Az összeg nagysága, a tartozáselismerő nyilatkozat szövegezése, az átváltásra és az otthoni őrzésre vonatkozó körülmények mind olyan tények, melyekből arra lehet következtetni, hogy az alperesek által előadottak megfelelnek a valóságnak.
- [20] Életszerűtlen és nem bizonyított, hogy N.T. milyen okból kényszerült a követelés engedményezésére, és melyek e szerződés részletei. Az engedményezési szerződés mellékletét képező megállapodás vizsgálatával mindez megállapítható lett volna, a felperes vállalta is az okirat csatolását. Az eljáró bíróságok az okirati bizonyíték vizsgálatát elmulasztották, pedig annak alapján megállapítható lett volna, hogy a felperes előadása megfelel-e a valóságnak. A felperes szavahihetősége megdőlhet, ha az engedményezési szerződés tartalma nem felel meg a perben előadottaknak, és bebizonyosodhat, hogy a szerződés színlelt. Az érvénytelen, vagy hatálytalan engedményezés pedig érinti az alperesek fizetési kötelezettségét, ugyanis nem mindegy, hogy az adós kinek köteles teljesíteni. Az elévülési idő miatt az alpereseknek jogi érdeke fűződik ahhoz, hogy ki a követelés jogosultja.
- [21] P.Zs. tanúvallomása alátámasztotta, hogy az alpereseknek nem volt szükségük kölcsönre és az I. rendű alperes szívességből írta alá a tartozáselismerő nyilatkozatot.
- [22] A felperes nem bizonyította, hogy rendelkezésre állhatott a tartozáselismerő nyilatkozatban szereplő összeg. Nem támasztotta alá semmivel, hogy a perbeli időszakban N.T.-nek milyen kiadásai voltak, milyen üzleti vállalkozások igényeltek nagyobb összegű tőkét. A rendelkezésre álló számszaki adatok alapján lehetetlen, hogy valaki a közel teljes bevételét kölcsönként átadja okiratok nélkül egy

magánszemély részére. E.D. N.T. cégeinek a könyvelését végezte, így összemosódik, hogy a cégek vagy N.T. anyagi helyzete tehette lehetővé a kölcsön nyújtását.

- [23] A színlelés körében az alperesi védekezést P.ZS. tanúvallomása és az alperesek személyes nyilatkozata alátámasztotta és kizárólag N.T. tanúvallomása cáfolta. Más e tényről nem bírt tudomással, ezért érthetetlen módon az elsőfokú bíróság fokozott súllyal értékelte N.T. tanúvallomását.
- [24] A jogszabály az üzleti titkot az illetéktelenekkel szemben védelmezi. Szerződéses titokvédelem esetén elengedhetetlen a titokkör meghatározása, amely a jelen ügylet során nem történt meg. Az alperesek a felperes magatartása okán elestek a bizonyítás lehetőségétől. A tényállás megállapításához fűződő érdek helyes jogértelmezés szerint az üzleti titok korlátját képezi, ezért a perben kötelezni kellett volna a felperest az engedményezéssel egyidejűleg aláírt külön megállapodás becsatolására.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [25] A felülvizsgálat tárgya a jogerős, azaz a másodfokú ítélet, a Pp. 270. § (2) bekezdése pedig a jogerős ítélet felülvizsgálatát jogszabálysértés esetén teszi lehetővé. A felülvizsgálati kérelem kötelező tartalmi eleme a megsértett jogszabályhely megjelölése és annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja [Pp. 272. § (2) bekezdés, 1/2016. (II. 15.) PK vélemény]. Az indokolási kötelezettséget illetően a felülvizsgálati kérelemben az alperesek konkrét jogszabályi hivatkozás nélkül sérelmezték a másodfokú eljárásban figyelembe nem vett - álláspontjuk szerint hatályon kívül helyezésre okot adó - elsőfokú eljárási szabálysértést, így azt a Kúria érdemben nem vizsgálhatta. Figyelemmel kellett lennie arra is, hogy a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján csak az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatással bíró eljárási szabálysértés esetén helyezhető hatályon kívül a jogerős ítélet. Megítélése szerint az adott esetben rendelkezésre álltak az érdemi döntéshez szükséges adatok, melyek alapján a jogerős ítélet indokolása kiegészíthető volt.
- [26] A tartalmát tekintve az alperesek felülvizsgálati kérelme érdemben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a keresetet elutasító döntés meghozatalára irányult. A rendkívüli perorvoslatot megalapozó jogsértést abban jelölték meg, hogy az eljáró bíróságok a rendelkezésre álló bizonyítékokat nem a Pp. 206. § (1) bekezdése szerint mérlegelték és így téves jogkövetkeztetés alapján hozták meg a döntésüket.
- [27] A Pp. 275. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján dönt. A felülvizsgálat rendkívüli perorvoslat jellegéből következően csak azt vizsgálhatja, hogy a jogerős ítéletben a bizonyítékok értékelése megfelel-e a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltaknak. A mérlegelés körébe tartozó kérdés általában nem vizsgálható és nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére. Felülmérlegelésre csak kivételesen, akkor kerülhet sor, ha a bíróság által megállapított tényállás az iratok tartalmával ellentétes (iratellenes), illetőleg a bíróság a bizonyítékok egybevetése és összességükben való értékelése során okszerűtlen, logikai ellentmondást tartalmazó következtetésre jutott. Az adott esetben ez nem volt megállapítható.
- [28] Az elsőfokú bíróság a releváns bizonyítást lefolytatta. Az engedményezési szerződésben hivatkozott külön megállapodás a perben nem bírt jelentőséggel, ezért az arra vonatkozó bizonyítás lefolytatása szükségtelen volt. Az engedményezési szerződés esetleges érvénytelensége az engedményezési szerződés alanyainak jogviszonyára hat ki, az érvénytelenség jogkövetkezményeit a közöttük fennálló jogviszonyban kell levonni. Az érvénytelenség az adós fizetési kötelezettségét nem befolyásolja (EBH2003. 868.). Az adós a hitelező és a harmadik személy között létrejött szerződés érvényességét - jogi érdek hiányában - nem teheti vitássá (Legfelsőbb Bíróság Pfv.I.21.469/2003/4.). Az alperesek ezért az engedményezési szerződés érvénytelenségére hivatkozással a felperes keresetösségi jogát nem vonhatták kétségbe. Ha az engedményezés színlelt is vagy ellenérték

nélküli, abból még nem következik, hogy követelés sincs és ennek okán nem állhat fenn tartozás, így az üzleti titokra történt hivatkozással a felperes nem lehetetleníthette el az alpereseket terhelő bizonyítást.

- [29] Nem volt jogi akadálya, hogy az alperesek bizonyítsák, a tartozáselismerés címzettje által tudottan nem arra irányult az akaratuk, ami a nyilatkozatukból következik. A Pp. 164. § (1) bekezdése szerint ennek bizonyítása az ő kötelezettségük volt. A Ptk. 242. § (1) bekezdése értelmében a tartozáselismerés az elismerő nyilatkozatot tevő félre hárítja annak bizonyítását, hogy a tartozás nem áll fenn, bírósági úton nem érvényesíthető vagy nem érvényes az a szerződés, amelyből keletkező tartozását elismerte. A Pp. 3. § (3) bekezdése alapján a tartozáselismerésre vonatkozó bizonyítás sikertelensége az alpereseket terhelte. A Kúria kiemeli, hogy a bíróság a perben a felek által feltárt tényállást vizsgálhatta.
- [30] Az alperesek egyrészt arra hivatkoztak, hogy N.T. nem volt képes olyan összegű kölcsönt nyújtani, mint amiről a tartozáselismerő nyilatkozat szól. N.T.,E.D. tanúvallomása és a jövedelemigazolások azonban ezt az állítást nem támasztották alá. Az I. rendű alperes személyes nyilatkozata és N.T., valamint P.Zs. tanúvallomása alapján arra lehetett következtetni, hogy az I. rendű alperes és N.T. üzleti kapcsolatban álltak, nagy értékű beruházásokban vettek részt. Nem lehetett ezért kizárni, hogy az I. rendű alperesnek tartozása keletkezhetett N.T.-vel szemben, melyet a felek megállapodása alapján kölcsön jogcímén tartozott megfizetni. A II. rendű alperes pedig elvállalhatta az I. rendű alperes fizetési kötelezettségének teljesítését [Ptk. 237. § (1) bekezdés].
- [31] A tartozáselismerő nyilatkozat megtételének az okirati tanúk vallomásával igazolt körülményei ellentmondanak annak a védekezésnek, miszerint N.T.-nek az I. rendű alperes aláírása kellett, egy papír arról, hogy kintlévősége van. Az alperesek nem adtak magyarázatot arra, hogy ez esetben mi szükség volt a II. rendű alperes közreműködésére, miért kellett N.T.-hez elmenni az általa készített okiratot tanúk jelenlétében aláírni. Dr. B.A.L. okirati tanú tanúvallomása szerint alpereseknek fel volt ajánlva, hogy az okirat tartalmát jogi képviselővel megkonzultálhatják. Az I. rendű alperes a perben azt állította, hogy kikötötte, csak nála és N.T.-nél lehet papír, ugyanakkor a tartozáselismerő nyilatkozat okirata tartalmazza, hogy öt eredeti példányban írják alá, melyből egy-egy példányt a tanúk kapnak.
- [32] Mindezekkel együtt kellett a perben értékelni P.Zs.-nek azt a tanúvallomását, hogy a kért szívésségről az I. rendű alperes elmondásából szerzett tudomást. A tanú vallomása alapján megállapítható volt, hogy az I. rendű alperes és N.T. között nem állt fenn olyan bizalmi, baráti kapcsolat, amelyen az I. rendű alperes által állított szívésség alapulhatott volna. A tanú a per tárgyát képező tartozáselismerő nyilatkozat okiratát nem látta, a vallomása feltételezéseken, következtetéseken alapult, továbbá nem lehetett figyelmen kívül hagyni, hogy az I. rendű alperesnek korábban alkalmazottja volt, évek óta közeli barátja. A másodfokú bíróság mindezekre tekintettel megállapíthatta, hogy P.Zs. tanúvallomása nem volt elégséges az alperesi állítás bizonyítására.
- [33] A felülvizsgálati kérelemben foglaltakkal ellentétben a II. rendű alperes személyes nyilatkozatán a tényállás nem alapulhatott volna, mivel nyilatkozatot nem tett, az alperesek mellőzni kérték a meghallgatását (20. számú jegyzőkönyv).
- [34] A Kúria mindezek alapján azt állapította meg, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok értékelése nem volt nyilvánvalóan okszerűtlen, a jogerős ítélet indokai között nincs nyilvánvalóan helytelen következtetés, a bizonyítékok felülmérlegelésére nincs alap.
- [35] A jogerős ítélet az alperesek által hivatkozott okból nem jogszabálysértő, ezért azt a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [36] Az alperesek felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre, így az 1990. évi XCIII. törvény 74. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján kötelesek felhívásra az államnak megfizetni az illetékfeljegyzési joguk folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket.
- [37] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2018. szeptember 5.

Dr. Molnár Ambrus s.k. a tanács elnöke, Dr. Magosi Szilvia s.k. előadó bíró, dr. Madarász Anna s.k. bíró